

ABONAMENTS

Barcelona, Més...	3 Ptas
Catalunya i territori de la República...	21
Extremadura...	24
Amèrica Italiana i Portugal, trimestre...	24
Països convinguts postal, id.	26
Altres països, id.	30

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ:
MARIA FOTÉ, 37 i 39 - TELÈFON 19003

BARCELONA

ADMINISTRACIÓ:
RAMBLA CATALUNYA, 64 - TELÈF. 79150

Caj augmentar la producció,
sobretot en les indústries de
guerra, i no pas d'aquí els me-
sos, sinó ara mateix.

Daladier

La fi del Comitè de no intervenció

per EDUARD RAGASOL

Sempre hem cregut que el Comitè de No Intervenció no podria facilitar la realització del principi que va donar lloc a la seva constitució: fer que l'anomenat problema espanyol restés reduït als límits interns amb la consegüent retirada dels voluntaris estrangers. El nostre temor inicial que el Comitè sols afavoriria Franco i que una no intervenció unilateral allargaria la guerra en perjudici de tots els espanyols i de la mateixa pau europea, ha estat confirmat pels fets, després d'una llarga experiència de fracassos.

Chamberlain i Blum, els autors del famós Comitè, tindrien el propòsit d'evitar la guerra general i de reduir la guerra interior d'Espanya als seus justos límits. Aquesta actitud era convenient, de moment, a llurs països i els posava en condició favorable d'entendre's amb Franco si aquest hagués guanyat la guerra; cal reconèixer, per altra banda, que la situació interior de la República durant els primers mesos de guerra no oferia gaires possibilitats de simpatia per part de les potències democràtiques europees. No ens ha de fer cap vergonya reconèixer que, per culpa de la rebel·lió de Franco, la República no tenia, en aquells moments, Exèrcit regular, ni cap dels òrgans de govern en ple funcionament ni amb plenitud d'autoritat. Hauria estat preferible, però, que des dels primers dies França i Anglaterra haguessin aplicat les normes legals del dret internacional, fent possible el ràpid enfortiment de la República, però van decidir-se pel camí de la no intervenció, i el màxim favor que podem fer avui als seus autors és admetre la bona intenció de llurs propòsits inicials per les dificultats d'aplicar aquelles lleis amb motiu de la inestabilitat, incoherència o manca d'autoritat consegüent de la sublevació militar. Podríem resumir les causes originàries del Comitè en la coincidència de tres elements: la por a la guerra per part de França i d'Anglaterra; la manca de confiança en la República per aquestes democràcies; i la seguretat que aquestes democràcies tenien de poder controlar o dominar Franco si aquest hagués guanyat la guerra.

La situació d'avui és ben diferent, tanmateix. El perill d'una guerra és més intens després de l'absorció d'Austria, de l'agitació a Txecoslovàquia amb el pretext dels alemanys sudetes, de la mobilització d'un milió i mig d'alemanys i dels treballs de fortificació prop de la frontera francesa. L'eix Roma-Berlin, malgrat el pacte anglo-italià pressiona intensament, i per damunt d'Europa s'estén un temor a la guerra que fa recordar aquells dies de la primavera del 1914.

La República adquireix prestigi i autoritat. Interiorment es fa potent amb un Exèrcit regular, i a l'exterior no fa res que pugui augmentar els perills d'una guerra general. En canvi, l'anomenat Govern de Burgos no pot oferir a l'exterior cap garantia d'independència. Franco, esclau de Mussolini i de Hitler, es presenta avui davant del món com una mena de joguina al servei del xantatge dels totalitaris intriguents i plens de veritat. Si Franco guanyés la guerra, França i Anglaterra es trobarien de fet amb una Espanya dominada i controlada en absolut per Roma i per Berlin.

Quin resultat positiu ha donat el funcionament del Comitè? S'ha intensificat la intervenció alemanya i italiana; aquella ficció grotesca de mesos enrera ha estat ja substituïda per una franquesa sense precedents en el joc de la diplomàcia. La República, però, no pot adquirir el material que necessitaria, i per augmentar, si és possible, l'exemple davant el món de la seva resistència sense límits, suporta la guerra, resisteix i ataca, tenint tancada des del mes de juny la frontera francesa.

Aquest tracte desigual, injust i irritant no pot continuar. Per això creiem que amb la no intervenció pràcticament unilateral, de fet s'ha liquidat el Comitè.

La no intervenció, en aquest moment, és una injustícia que la República no es mereix i que ha de fer reaccionar totes les consciències dels homes dignes de França i d'Anglaterra. Seria grotesc que Alemanya i Itàlia, signants del pacte, fossin escoltats seriosament. Més grotesc seria encara que el Comitè de Lord Plymouth donés bel·ligerència de cap mena a Franco.

Com a víctimes d'aquest joc, hauríem preferit equivocar-nos. Si Franco hagués acceptat el pla de la retirada dels "voluntaris", la fi de la guerra seria ben pròxima; el joc normal de la diplomàcia hauria ajudat la República a liquidar la guerra iniciada per la sublevació d'uns militars traidors. No és cap sorpresa dir que el nostre Exèrcit ja pot actuar en l'atac i en la defensa sense la participació d'uns quants milers d'estrangers, autèntics voluntaris que per pròpia decisió van venir al nostre costat, a donar generosament llur vida. Aquesta és una veritat tan concreta com la de dir que Franco ha perdut la guerra si les tropes mercenàries que l'ajuden, anomenades també voluntaris, han de sortir d'Espanya per l'aplicació del pla del Comitè de Londres. Precisament perquè és així i per la raó que la desfeta de Franco equivaldria en les circumstàncies presents a una immediata desfeta de Mussolini, des de Burgos contesten a Lord Halifax amb una nota, prevista per nosaltres com a natural i única possible, però que ha portat un gran enrenou a la diplomàcia europea.

La diferència d'aquestes conductes, la del Govern de la República, que va contestar favorablement, amb unes observacions lògiques, i la contestació de Franco, més pertorbadora que si fos una negativa a l'acceptació del pla, ajuda poderosament a un guany de prestigi internacional per a la República, prestigi que el nostre Exèrcit augmenta cada dia amb la seva resistència heroica i amb les seves aptituds d'atac demostrades fa un mes en l'ofensiva de l'Ebre, en un moment que França i Anglaterra admetien la possibilitat d'un ràpid triomf militar de Franco.

Si França vol sortir-se del perill alemany a la frontera pirenenca, i si Anglaterra vol mantenir el seu prestigi imperial, cal que es procedeixi ràpidament a la liquidació del Comitè de No Intervenció. Com a cosa immediata s'ha d'obrir la frontera de la República amb França, i la República, per mitjà del seu Govern legítim, adquirir el material que necessita. D'aquesta manera el nostre Exèrcit, en poques setmanes, faria més feina que el famós Comitè de Londres, amb tot el temps perdut i el que perdrà si persisteix en la idea de creure Franco i la seva gent persons enraonades i lliures de prendre decisions.

Quina alegria per al combatent quan sap què vol que li fa començar la guerra! La resposta també l'ha i fa els possibles per ajudar-lo en la seva tasca heroica d'anorrear el feixisme! Ha fet què vol que li doni aquest estimat? No! Fes-ho tot el que pots, portant un donatiu a les ofícines d'Ajuda Catalana, Rambla de Catalunya, 64, a fi d'efecte que amb motiu de l'11 de setembre el combatent pugui rebre de nosaltres què vol que li doni més que simples paraules d'admiració.

Després de la resposta dels rebels Lord Plymouth sembla disposat a demanar aclariments a Franco

Però el representant de la U. R. S. S. li ha manifestat que no acceptarà noves dilacions, ni que el Pla sigui modificat

Segueix accentuant-se la tensió anglo-italiana

Text de la resposta sobre el Pla de la retirada dels voluntaris

La resposta del Govern de la República al Pla de retirada de combatents no-espanyols elaborat pel Comitè de No Intervenció, i que fou comunicat oficialment al Govern del Regne Unit el 26 de juliol, obtingut, com es recorda, una difusió mundial, però no trobà el camí de la premsa fascista. La censura feia que el Pla quedés completament fora de l'atenció dels mitjans de comunicació. La resposta rebuda pel Govern de la República, però, ha estat publicada, a què els espanyols de l'Espanya lleial desconeixien la resposta rebuda, i en conseqüència la dona, en el seu text íntegre, a la publicitat.

"El Govern Nacional d'Espanya accepta, ja en principi, en la seva nota del 18 de novembre del 1937, la retirada d'un nombre de voluntaris estrangers igual per cada banda, oferint, naturalment, la xifra de tres mil."

Adoptada pel Comitè en la seva sessió plenària del 3 de juliol darrer la nova proposta, el Govern Nacional d'Espanya reitera la seva acceptació de principi a la retirada de voluntaris estrangers i està disposat, des d'ara, a elevar a deu mil el nombre dels estrangers que immediatament haurien de retirar-se, amb justa i equitativa mesura de reciprocitat en el bandol roig, i amb les degudes garanties que uns i altres no haurien de tornar a Espanya i sobre la base de trobar-se prèviament en possessió del dret de bel·ligerència.

D'altra banda, el Govern Nacional d'Espanya ofereix, també com a extraordinària concessió, el respecte a l'establiment de dos ports de seguretat a la zona enemiga: un a la regió andalusina i un altre a la de Lleida, perquè puguin arribar-hi valors que conduïxin queviures, amb tal de comptar amb garanties suficients de vigilància que impedeixin la desnaturalització dels fets peregulats, i que tals ports dins la zona enemiga siguin allunyats de les operacions militars.

El Govern nacional, segons ja manifestà en la seva nota del 18 de novembre del 1937, jutja la concessió dels drets de bel·ligerència com un dret.

Ampliament es donen a l'Espanya nacional les condicions necessàries per a demanar que li sigui reconegut: a) Possessió i domini d'una porció de territori nacional espanyol que supera en molt la de l'enemic.

b) Govern legal i regular que exerceix de fet sobre l'esmentada part del territori els drets inherents a la sobirania.

c) Exèrcit regular de terra i aire perfectament organitzat, sotmès a fèrria disciplina militar, que és garantia d'ordre i que lluita amb indiscutible èxit per la integritat de la pàtria, respectant i fent respectar amb tota escrupolositat les lleis i els usos de la guerra i actuant sota la direcció d'un generalíssim i en nom de la nació i del seu Govern.

d) Existència d'una Marina que es desenvolupa en les mateixes condicions que l'Exèrcit i domina les aigües territorials, actuant ambdós sota una bandera reconeguda ja per molts països i que fa veure respecte a tot el món sense discrepància.

En l'ordre pràctic, la retirada proporcional de voluntaris proposada ofereix dificultats que la desvirtuen i esterilitzen.

Base de la dita retirada proporcional és el recompte del nombre de voluntaris estrangers en cada un dels bandols en lluita. Sense vincenc a cap error es pot, des d'ara, afirmar que la Comissió encarregada d'aquest recompte no podrà fer el càlcul que se li confia si les parts interessades no procedeixen de bona fe, per les següents raons:

a) La forma en què s'ha portat a cap el reclutament d'estrangers per a l'exèrcit, donant als al·listats, des del primer moment de reclutament, de nom i passaport nacional, i l'aver reconegut el bandol advers a la ficció jurídica de naturalitzar-los com espanyols.

b) La seva discriminació en les diverses unitats combatents de l'adversari, sense formar un nucli homogeni en la major part dels casos.

c) La manca de tot distintiu peculiar que permeti en el camp advers, d'identificar els estrangers.

d) La possibilitat de disribuir i moure els combatents estrangers, durant el temps que duri aquest treball d'enquesta de les Comissions, repartiment que tenim

reclutament que puguin fer-se obertament a favor dels rojos per algun Estat que centralitzi directrius i influències sobre dues parts de les masses dels països exceptuats.

Resultat, per tot ho exposat, que el pla transmes ofereix conseqüències desiguals en la seva aplicació per a les parts, i per això, i per les altres raons assenyalades, el Govern Nacional d'Espanya, reafirmant-se en les seves declaracions precedents, suggereix, com ja ho féu anteriorment, com a únic procediment viable, de portar a cap la retirada per ambdues parts d'un nombre de voluntaris estrangers.

El Govern Nacional espanyol expressa la seva conformitat amb totes aquelles disposicions que es projecten per a l'establiment i reforç de la vigilància de les fronteres terrestres d'Espanya, i estima que la clausura prevista de la frontera ha d'ésser permanent i no a cap condició que la limiti i la vigilància que hi sigui més extremada per evitar les transgressions que en el passat s'han donat, però al convingut i al servei d'inspecció que hi és establert.

Un altre és el cas respecte a la vigilància marítima. Illa ha proves fetes que revelen la seva insuficiència, ja que són moltes les embarcacions que han conlucit contraband de guerra als ports enemis, portant a bord observadors del Comitè de No Intervenció.

Les Comissions permanents en els ports mediterranis d'una manera vergonyosa els drets sobirans d'Espanya, amb els mateixos perills assenyalats pels observadors d'evacuació de voluntaris, tot el qual pot evitar-se estenent la vigilància que es proposa pels nostres ports a aquells de procedència de les naus que fonamentadament se suposa que puguin subministrar material de guerra.

Però, el que indubtablement resoluria millor aquest problema, és el reconeixement ple dels drets de bel·ligerència a les parts contendents que, com interessades, aturarien per convulsa seu tot el contraban i sens dubte amb un zel que ningú hauria de superar.

Quant a l'observació aèria, és incompatible amb la situació de guerra per què travessa Espanya i, per consegüent, irrealitzable, ja que en els moments actuals els ports aèris tenen en la seva totalitat caràcter militar i no podran ésser objecte d'observacions estrangeres.

De la mateixa manera és inadmissible l'observació aèria per vol sobre territori nacional la qual cosa constituiria una vigilància estrangera permanent, de llurs defenses i del moviment de tropes i es prestaria a repetits incidents que podrien revestir incalculable gravetat.

Lluita l'Espanya nacional per la defensa de la civilització occidental, en una guerra heroica de victòries que dura des de fa ja dos anys i, pel al seu millor desig, deservir Europa, no pot desviar-se del camí que els seus deures li imposen ni desvirtuar el caràcter de la contesa quan ha arribat en la seva

generositat oferir mitjans pràctics i justos d'allunyar perills que no desconeix. Accepta de bon grat la retirada de voluntaris estrangers, en les condicions abans indicades que li farien viable i reduiria a l'indispensable el nombre de funcions dels agents estrangers a Espanya.

L'Espanya Nacional no vol, per últim, perdre aquesta ocasió que se li ofereix de dirigir-se al Comitè de No Intervenció per fer saber a aquest i al món, de reiterar solennement les seves afirmacions anteriors que lluita per la grandesa i independència de la Pàtria i no consent ni consentirà mai la menor hipoteca sobre el seu sol, ni tampoc damunt la seva economia, fins a la darrera polzada del seu territori, de les seves Zones de Protectorat i de les seves Colònies si hom intentés atemptar contra elles.

LA PREMSA FRANCESA I L'ACTIU D'ANGLETERRA

Lord Plymouth preguntarà a Roma i Berlin qu'en pensen
París, 24 (per telèfon). — Amb referència a Espanya només són remarcables en la premsa francesa d'avui algunes cròniques provinents de Londres en les quals es parla de la impressió produïda per la resposta donada pel general rebel Franco al Comitè Plymouth.

Segons el corresponent de "Le Figaro" Anglaterra tot i la seva decepció lamentarà encara, d'acord amb França, fer un gran esforç per salvar la política de no-intervenció, "a fi de salvar així — diu — l'essencial que és el manteniment de la pau a Europa. Un esfondrament de la política de no-intervenció portaria com a conseqüència el que des de fa dos anys Anglaterra i França volen impedir i el moment, esdevindria alhora perillós per quan va esclatar la rebel·lió militar, car Alemanya amenaça ara Txecoslovàquia, el conflicte entre Rússia i el Japó no està encara ben solucionat i França travessa per uns moments de preocupació. Lord Plymouth, doncs, segons l'acord corresponent, farà gestions prop dels representants de Roma i de Berlin per veure fins a quin punt recolzen els l'actitud de Franco.

El corresponent de "L'Ordre" parla també de les temptatives de Lord Plymouth per saber si la nota de Franco té un caràcter definitiu i si els representants italià i alemany, que havien signat l'acord a Londres el mes de juliol, estan disposats a mantenir-se en l'actitud contradictòria en què ara es troben. "Què en sortirà — pregunta — d'aquestes temptatives? Els mitjans oficials es volen envoltar encara d'optimisme però no es pot amagar pas que tracen d'augmentar la faccena d'un edifici, evidentment fictici, però l'esfondrament del qual provocaria una catàstrofe".

El corresponent de "Le Journal" en constatar també el desig de Londres de solucionar aquest afer, declara que pel que es refereix al reconeixement dels drets de bel·ligerència al general Franco, el Govern d'Anglaterra té fixada una posició ferma i no tornarà enrera. "Anglaterra creu que no pot pas ni parlar-se de donar la qualitat de bel·ligerència a Franco abans que els combatents estrangers no hagin estat evacuats".

"L'Humanité" considera inadmissible que Lord Plymouth intenti fer dur una política nefasta i fracassada com la de la no-intervenció en el present moment en que la intervenció italo-alemanya s'amplifica. Rereu els tractaments de la premsa britànica per a evidenciar, d'acord amb el que diu, la lamentable feblesa de la democràcia i l'abisme existent entre els punts de vista del general rebel i el Comitè Plymouth. Car — afegeix — que acabí aquesta feblesa i acabarà també d'una vegada per totes amb aquesta farsa tràgica. Ha d'arribar l'hora en que les democràcies es redreïn i adoptin la política enèrgica que ha de salvar la pau contra les amenaces feixistes.

MAISKI DEMANA LA REUNIO DEL COMITE DE NO INTERVENCIO I QUE NOMES ELL PUGUI DECIDIR

Londres, 24. — El senyor W. N. Ewer, redactor diplomàtic del "Daily Herald" escriu en el número del dia 24:

"El senyor Mayski ha demanat a Lord Plymouth que convoqui una reunió del Comitè de No-Intervenció en el curs (Passa a la pàgina 4)

Avui hi haurà proves de tir

Per la que els barcelonins no s'alarmin, se'ls assabenta que avui, dia 25, les bateries efectuaran proves de tir.

LA GUERRA A TOTS ELS FRONTS

Al front de l'Ebre l'enemic, que acusa el càstig dels darrers dies, continua essent rebutjat

Al front d'Extremadura les tropes de la República segueixen ocupant noves posicions

FRONT DE L'EBRE. — Les forces a servei de la invasió, en les quals comença a palesar-se l'enorme càstig que sofreixen en llur contraofensiva, han atacat avui les nostres posicions de Partida de Fanjanzas i vall de Vilaverd, al nord de Corbera, i han estat totalment rebutjades.

FRONT D'EXTREMADURA. — Ha estat conquistat per les tropes espanyoles el vèrtex Bermejo a l'azona de Peñalsordo.

Al sector de Monterrubio les nostres forces han avançat, i han ultrapassat l'estació de Zújar; han arribat fins a l'Alcantarilla, i han obligat a replegar-se les tropes al servei de la invasió, que sofreixen moltes baixes. Han estat capturats presoners, i s'ha recollit, a més, material de guerra.

ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

Brillant actuació de l'aviació i de la defensa antiàeria republicana

Durant els dies 23 i 24 han estat abatuts 33 aparells enemics

Tres pilots italians que es llançaren en paracaigudes, foren fets presoners

ELS COMUNIATS OFICIALS

AVIACIÓ. — La jornada d'ahir constituï un nou i magnífic triomf de l'aviació republicana, que una vegada més, amb insuperable perícia i heroisme, ha infligit una severa derrota als aparells de la invasió, molt superiors en nombre.

En les agressions que els avions estrangers portaren a cap contra diverses localitats de la zona nord de Catalunya, els antiàeris republicans aconseguiren un trimotor "Junker" i un bimotor "Savoia", que caigueren, incendiats, a mar.

Al sector d'operacions de l'Ebre s'entaularen durant la jornada diversos combats. En el primer, vint caces propis atacaren 35 "Fiat" que intentaven metrallar els nostres avions de bombardeig, i es alçaren a es línies republicanes. Com ja es consignava en el comunicat d'ahir, foren abatuts onze "Fiat", sense cap baixa per lo nostra banda.

Un "Messerschmidt" que intentà impedir un bombardeig dels avions republicans fou abatut pel foc de metralladora d'aquests, i caigueren en barrina a les línies fascioses.

A darrera hora de la tarda 29 caces propis que patrullaven pel front, trobaren 36 "Fiat" i 12 "Messerschmidt", amb els quals entaularen combat. Després de sofrir la pèrdua de llurs aparells, els pilots italians abandonaren la lluita als caces alemanys, que foren tot seguit reforçats amb 18 bimotors i 15 "Messerschmidt" més. Deu dels avions de l'aviació republicana, que as

tuts caigué a les nostres línies, i fou capturat.

En aquest combat perdem dos caces, i resultà il·lès un dels pilots, que es llançà en paracaigudes.

Durant la nit l'aviació estrangera, procedent de Mallorca, agredí Valldaura, Villanueva, San Vicente i Ametlla, on llançà sis bombes incendiàries sobre l'hospital, que causaren destroces a la façana d'aquest edifici, sense originar, afortunadament, víctimes.

Aquest matí deu trimotors "Savoia 81" han bombardejat la zona costera del nord de Catalunya. Els nostres antiàeris han abatut dos dels avions italians, que han caigut en barrina, envoltats en flames, a mar.

Al front de l'Ebre ha prosseguit avui l'aterrissada i victoriosa lluita de l'aviació republicana amb els aparells de la invasió, que han ofert la pèrdua de deu "Fiat", i han estat capturats dos pilots italians, que han caigut a les nostres línies, l'un il·lès, i l'altre, greument ferit.

Nosaltres hem perdut quatre aparells. Un dels aviadors espanyols, que s'ha llançat en paracaigudes, ha estat agredit i mort pels pilots estrangers, que han disparat contra ell llurs metralladores quan descendia inermes.

Les jornades d'ahir i d'avui donen, doncs, següent balanç: 27 "Fiat", 2 "Messerschmidt", 2 trimotors "Savoia 81", un trimotor "Junker" i un bimotor "Savoia" abatuts. Total: 33 aparells enemics.

Pèrdues pròpies: sis caces.

ELS TRIBUNALS

Causes vistes ahir
LA CASA E. C. VILADOMIU, PER OCULTACIO DE GENERES I VENDA A PREUS ABUSIUS HA ESTAT CONDEMNADA AL PAGAMENT DE LA MULTA DE 100.000 PESSETES I TRES MESOS D'ARRERES A CADA UN DELS MEMBRES DE L'EMPRESA

Davant els diversos Tribunals que funcionen a la nostra Audiència es veieren diverses causes, els resultats de les quals, per als respectius processos, foren els següents:

Condemnats:
 A la confiteria Móra, multa de 3.000 pessetes per venda a preus exagerats. En diversos expedients per venda a preus abusius, foren condemnats Josep Bondia Salvat a 3.000 pessetes de multa, Graciela Samont Moras a 1.000, Salvador Oller Orriaca a 1.000 i Josep Garcia Mongat a 2.000. De no satisfer la multa, compliran l'arrestament supletori. La casa E. C. Viladomiu, per ocultació de gèneres i venda a preus abusius, cent mil pessetes de multa i tres mesos d'arrestament per a cada un dels membres de l'empresa. Epr acaparament, Ramon Doladeres Monconill, 5.000 pessetes de multa; Lluís Camps Serra, 4.000; Josep Ferrer Costa, deu mil; i tres mesos d'arrestament, i Salvador Busqué Martí, 2.000 pessetes de multa.

Absolts: Andreu Grau Blanco, Albert Obiolle Gali, Innocenci Giner Clemente, Rosa Triguero Grau, Carolina Olivella Llop, l'empresa J. i M. Soler, Francesca Casanueva Leda, Bartomeu Garalt Carulla, Josep Garcia Miravet i Maria Cortés Canals.

A Tarragona
 Per delictes, Ignasi Lacruz Abie, ja fou condemnat a sis anys i un dia d'interament en camps de treball.

— Per venda a preus abusius Pepeta Claver Llauredor fou condemnada a 1.000 pessetes de multa.

— Pel suposat delictes d'alta traïció foren absolts lliurement Zacarias Ozio Pérez, Antoni Garcia Bonet, Tomàs Grau Bafuils, Antoni de Miquel Ordas i Pere Roca Ferrer.

TRIBUNAL ESPECIAL DE GUARDIA

El Tribunal Especial de Guàrdia fallà ahir a la tarda els judicis següents:

Per venda a preus abusius foren condemnats Manuel Pregonia Mompert i Josep Canals Sentis, a mil pessetes de multa i, de més a més, es passà el testimoni al Jutjat de Guàrdia perquè s'esbrini la procedència dels gèneres que venien a preus alts.
 — Vicens Pérez Mont fou condemnat a 3.000 pessetes per vendre a preus alts.
 — Pel mateix motiu s'absolgué Rosa Vallverd; Zamora.

Notes del S. R. de C.

Els Cinquè Pte Ampliat del S. R. de C. ha tramès sengles lletres d'adhesió o salutació al President de Catalunya, al Govern de la República, a la Comissió organitzadora dels actes commemoratius de l'Onze de Setembre, al Secours Populaire Français i al subsecretari de l'Exèrcit de Terra.

FRONTO TXIKI-ALAI

Avui tarda, a les 3.30
ALEGRIA I LOLILLA
 contra
NATI I VASQUITA
 Nit: No hi ha funció

FRONTO NOVETATS

Avui tarda, a les 3.45, a sala:
GALLARTIA III - CHYO, GALLARTIA
 contra
ZARRAGA - BOGOROS
 Detalls per cartells

TRENCATS Guarniment ràpid i econòmic
ORTOPEDIA TEIXIDO Aribau, 5

Teatre Català de la Comèdia
 (ABANS POLIORAMA)
 Avui, tarda, a les 8 - Nit, a les 10

La Patètica
 per ENRIC BORRAS i MARIA VILA

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA
 FASES DE L'ART DE L'EXPOSICIO COLLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNS
SALA BUSQUETS
 Pintura i escultura dels primers dels nostres artistes contemporanis

CAMISERIA FERRER-BATLLES 36, Boqueria, 38
 Camises, Corbates, Pijames, Pantalons, Pescadores, Caçadores, mitges, etc.

PREUS MINIMS

Generalitat de Catalunya

RELACIO DELS DECRETS APROVATS EN LA REUNIO DEL CONSELL EXECUTIU DE LA GENERALITAT D'ABANS D'AHIR

Presidència. — Decret acceptant la dimissió del càrrec de comissari-delegat de la Generalitat a Tarragona, que ha presentat el senyor Joaquim Fort Gilibert, per haver-se incorporat a l'Exèrcit.

Decret acceptant la dimissió del càrrec de comissari-delegat de la Generalitat a Girona que ha presentat el senyor Marià Jordà i Grigola per haver-se incorporat a l'Exèrcit.

Decret confirmant en el càrrec de comissari-delegat de la Generalitat a Lleida el senyor Josep Sastre i Torruella, que fa exercir-lo interinament.

Decret confirmant en el càrrec de comissari delegat de la Generalitat a Tarragona, el senyor Ramon Sanahuja i Soler, que ara ho és interinament.

Decret nomenant comissari-delegat de la Generalitat a Girona el senyor Josep Masot i Ribot.

Governació i Assistència Social. — Decret establint el règim dels Hostiats comercials de Catalunya i l'aportació dels Ajuntaments a les despeses hospitalàries.

Finances. — Decret concedint una vençió extraordinària a la senyora Teresa Seguí i Barrera, mare del que fou agent de tercera del Cos d'Investigació i vigilància de la Generalitat, senyor Joan Fuster i Seguí.

Decret concedint una vençió extraordinària a la vídua del que fou agent del Cos d'Investigació i vigilància de la Generalitat, senyor Josep Callao i Colomina.

Decret concedint una pensió a la senyora Rosa Vaquer i Burrull, vídua de l'agent de tercera classe del Cos d'Investigació i vigilància de la generalitat, senyor Manuel Mallén i Vilalba.

Decrets autoritzant la carta financerà formulada pels Ajuntaments de Castellbell i Vil·lar, Sadurn d'Anoia i Ribes del Penedès.

Decrets habilitant crèdits extraordinaris a disposició dels Departaments de Governació i Assistència Social, Finances i Cultura.

Justícia. — Decret fixant la plantilla de l'Arxíu Judicial de l'Audiència Territorial de Catalunya.

Treball. — Decret acceptant la dimissió del càrrec de director general de Treball que ha presentat el senyor Josep Moix i Regas i nomenant ver al succeïr el senyor Antoni Olarte i Hervia.

Presidència
Normes per a la utilització de terrenys per a convertir-los en horts de tipus familiars

El "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya" publicava ahir el següent decret:

"A Catalunya hi ha hagut sempre l'afició per part de ciutadans de les diverses professions a conrear, en els moments de lleure, petits horts per tal d'obtenir fruits per al consum familiar d'aquells que els conreen. Les circumstàncies actuals han fet que aquest interès pel conreu d'horts per gents no professionals de l'agricultura augmentés considerablement.

Es natural que el Govern de la Generalitat vulgui regular aquest conreu no professional, estès com una conseqüència de les necessitats inherents a tota guerra, ja que altrament podria conduir a abusos que és indispensable evitar.

Ateses aquestes raons, a proposta dels consellers d'Agricultura i de Governació i Assistència Social i d'acord amb el Consell Executiu, decret:

Article primer. Els ciutadans de Catalunya que desitgin utilitzar terrenys vials, terrenys amb accés a la via pública, solars o terres ermes, emplaçades en zones urbanes o d'eixamplament per a convertir-los en horts els fruits dels quals siguin destinats exclusivament al consum personal o familiar, caldrà, sempre que les terres no siguin de llur propietat, no constitueixin un annex a l'edifici que habiten en la mateixa propietat que aquest o no existeixi contracte de cap mena, que ho sollicitin mitjançant escrit, reintegret amb una pòlissa de 220 pessetes de la Generalitat, als Ajuntaments de les localitats on radicuin les terres. Els respectius Ajuntaments reslen autoritzats per a concedir o denegar els permisos.

Article segon. Els esmentats permisos seran personals i intransferibles, tindràn la vigència màxima d'un any agrícola i s'entendran fets a precat; durant el mes de novembre de cada any caldrà renovar les demandes de conreu, mitjançant la presentació de nova instància.

Article tercer. Els Ajuntaments podran concedir autoritzacions per a la utilització de terrenys que no passen de 150 metres quadrats; per a la concessió d'extensió majors caldrà un informe favorable de la Junta Municipal Agrària corresponent. En l'escrit demanant l'autorització s'hauran d'especificar, per tant, l'emplaçament i l'extensió del terreny.

Article quart. La petició d'utilització d'un terreny per a ésser destinat a hort dels deguals en aquest decret caldrà que sigui feta pel cap de família.

Article cinquè. La persona que obtingui l'autorització no podrà demanar la utilització d'un altre terreny ni li podrà ésser concedida.

Article sisè. El concessionari d'un permís satisfarà a l'Ajuntament que li atorgui, en concepte de canon d'arbitri, la quantitat que la Corporació municipal fixi, que en cap cas no podrà ésser superior a 1 pesseta per metre quadrat. Els indicis arbitris són establerts

sense perjudici d'aquells altres que hagi d'abonar pel consum d'aigua, electricitat o altres serveis a profit de l'horticultor.

Article setè. Aquells que obtinguin la concessió per a l'esmentat conreu estaran obligats:

a) A deixar lliure la terra que ocupin transcorreguts trenta dies des que siguin requerits a l'efecte per l'autoritat municipal o per la representació legal del propietari, ja sigui per necessitat el terreny l'Ajuntament, ja per que el seu propietari vulgui edificar-hi o per altra causa;

b) A recollir dintre del mateix termini tots els fruits susceptibles de collita;

c) A no fer objecte de transacció comercial ni venda de cap mena els productes que obtinguin de llur conreu, ja que hauran d'ésser per al consum personal o familiar del permisionari.

Article vuitè. Les autoritzacions de referència que s'atorguin no alteren ni modifiquen les bases jurídiques del dret de propietat, no poden constituir cap obstacle per a l'aplicació del decret del Govern de la Generalitat de 14 d'agost del 1937, ni poden ésser fetes en perjudici del tercer.

Article novè. Si els horticultors no professionals, als quals es refereix aquest decret, haguessin d'abandonar la terra que conreen d'acord amb l'apartat a) de l'article setè, rebran la indemnització que escaigui pels fruits que, passat el termini de trenta dies, no hagin pogut ésser recollits, previ prestatge de la Junta municipal agrària de la demarcació; no podrà ésser percebuda cap indemnització pels arbres que l'horticultor no professional hagi plantat ni tampoc per l'obertura o construcció de pous ni per les edificacions que hagi realitzat.

Article desè. Els esmentats horticultors figuraran inscrits en un registre especial dels Sindicats Agrícoles de la demarcació i podran obtenir les llavors, planters, adobs i altres productes per a l'agricultura que el seu Consell directiu consideri procedent de concedir-los; no tindràn, en canvi, cap dels altres drets dels conreadors professionals afiliats al Sindical Agrícola.

Article onze. Els Ajuntaments podran delegar a les Juntes municipals agràries de les respectives demarcacions la transmissió i al·locació dels permisos als quals es refereix aquest decret.

Article dotzè. Els ciutadans que sense el degut permís converleixin en hort un terreny que no sigui de llur propietat o no formi part, com a annex, de la finca que habitin ni sigui objecte d'un contracte especial, seran privats de poder continuar les seves hortalícies que realitzaven i de gaudir dels fruits de l'hort que conreaven clandestinament.

Article tretzè. Qualsevol conflicte que sorgexi amb ocasió de l'aplicació d'aquest decret serà resolt pel l'Ajuntament de la localitat, previ informe de la Junta municipal agrària de la demarcació.

Article catorzè. D'aquest decret es donarà compte oportunament al Parlament de Catalunya.

Disposicions transitòries. — Primera. Aquells que en promulgar-se aquest decret venien conreant terrenys dels esmentats sense altre títol que el d'ocupació produïda amb data posterior al 10 de juliol del 1936, venen obligats dintre el termini de trenta dies, des de la seva publicació, a demanar el corresponent permís; altrament, es serà aplicat allò que és disposat a l'article 12.

Segona. Aquells que en l'actualitat conreen horts els fruits dels quals es destinen al consum personal o familiar en terrenys objecte d'un contracte especial, caldrà que en el mateix termini ho acreditin a l'Ajuntament de la localitat o a la Junta municipal agrària delegada.

Barcelona, 10 d'agost del 1938.
 Lluís Companys. — El conseller de Governació i Assistència Social, Antoni M. Sbert. — El conseller d'Agricultura, Josep Calvet i Móra.

LA JUSTICIA MILITAR

Per deserció han estat demanades dues penes de mort entre altres de menys greus

Al Tribunal del XVè Cos de l'Exèrcit
 S'ha celebrat la vista de la causa seguida contra el soldat de la XV Brigada Internacional Josep Terrones Zapata, ver deserció.

El fiscal sol·licità ver al processat la pena de mort i el defensor la seva lliure absolució.

Davant del mateix Tribunal se celebrà la causa contra el soldat de la mateixa brigada que l'anterior, Tomàs Baró Jara.

El fiscal acceptà com a atenuant l'escassa edat del processat i sol·licità la imposició de trenta anys d'interament.

El defensor digué que procedia la reincorporació del seu patrocinat a l'Exèrcit, previ pronunciament d'absolució.

També es veié la causa contra el soldat Lluís Aaron Widdor, de la XV Brigada Internacional, pel mateix delictes que els anteriors.

El fiscal digué que procedia imposar al processat la pena de mort. El defensor sol·licità la lliure absolució.

Per últim fou celebrada una altra vista per deserció en causa seguida contra el soldat de la XV Brigada Internacional, David Blei.

El ministeri fiscal demanà la pena de vint anys d'interament.

La defensa sol·licità l'absolució.

Les anteriors vistes se celebraren totes elles amb caràcter sumariíssim.

Al Tribunal del XIII Cos de l'Exèrcit
 Davant d'aquest Tribunal es veieren les vuit causes següents:

Primera. — Procediment sumariíssim contra els soldats de la 149 Brigada Mixta Joan Boix Gómez i Joan Martínez Arandiga, pel suposat delictes de deserció.

El fiscal jurídic-militar sol·licità per als processats la pena de 12 anys d'interament, i la defensa la lliure absolució.

Segona. — Procediment sumariíssim pel suposat delictes de deserció, contra el soldat de la 145 Brigada Mixta, Frederic Villalonga Mas.

El fiscal jurídic-militar sol·licità per al processat la imposició de 30 anys d'interament, i la defensa que s'imposi al seu patrocinat la pena mínima assenyalada al delictes de deserció.

Tercera. — Procediment sumariíssim contra el soldat de la 24 Brigada Mixta, Dams Barba Bernal, pel suposat delictes de deserció.

El fiscal sol·licità per al processat la pena de 12 anys d'interament, i la defensa la lliure absolució.

Quarta. — Procediment sumariíssim pel suposat delictes de deserció, contra el reclut de la lleve de 1928, Antoni Refé Prim.

El Govern de la República

PARLAMENT

Vistes al President
 Ahir a la tarda el senyor Martínez Barrio rebé la visita del ministre de Comunicacions, senyor Olier de los Rios, acompanyat de la filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington, per tal de tractar de l'organització del Servei d'Ajut de Nord-Amèrica a Espanya.

També va rebre el president de les Corts el coronel Salsarriana.

ESTAT
El nou subsecretari

Els periodistes saludaren ahir al matí el subsecretari d'Estat nomenat recentment, senyor Pau Tremorey, el qual s'ha ofert en el seu nou càrrec, prometent facilitar la tasca quotidiana dels informadors al Ministeri.

L'emplaçament de la Comissió de Cavalls amb el nostre Govern
 El ministre d'Estat va rebre la visita de Mr. Denis Cowan, antic en carregat d'Afers britànica a l'Havana i actualment membre de la Comissió de Cavalls, designada recentment pel Govern del Regne Unit i que acaba d'arribar-se a Tolosa.

El senyor Denis Cowan, que fou presentat al ministre d'Estat per l'encauador d'Afers del Regne Unit, ha estat designat per l'esmentada Comissió per a actuar d'interlocutor amb el Govern de la República.

INSTRUCCIO PUBLICA I SANITAT
Clausura d'un curs

Al ministeri d'Instrucció Pública va tenir lloc ahir la clausura del primer curs d'auxiliars docents encarregats de les colònies de capacitat per a professors col·laboradors de la Infància Evacuada.

Dirigi breus paraules als assistents la directora de Primer Ensenyament, exhortant-los al compliment del seu deure.

El ministre d'Instrucció Pública, senyor Seguí Blanco, en un discurs pronunciat a continuació feu patent com és delicada la missió dels professors i auxiliars aprovats, els quals han de regir-se per un esperit de sacrifici perquè els seus no trobin a manca la protecció i l'amor que necessiten.

Per a intensificar la sortida d'infants a l'estranger
 El senyor Georges Buisson, secretari adjunt a la Confederació del Treball de França, ha celebrat una entrevista amb la directora general de Primer Ensenyament, i li ha donat compte de la tasca que s'està realitzant per a intensificar la sortida d'infants a l'estranger, singularment a la República veïna.

El senyor Buisson, que ve aplicant tot el seu esforç i activitat a favor de la infància espanyola, prometé a la senyora Antònia Comandant el sense interrupció la marxa d'aquestes gestions que molt aviat donaran favorables resultats.

L'ambaixador de Mèxic ha visitat les colònies de Sitges i Vilanova i la Geltrú
 Acompanyats de la directora general de Primer Ensenyament, i d'alguns representants del Consell Nacional de la Infància Evacuada, visitaren les colònies infantils de Sitges i de Vilanova i la Geltrú, el senyor ambaixador de Mèxic i el seu secretari. Després de rebre ambdues instal·lacions, s'assabentaren minuciosament dels serveis i bona marxa de les colònies; el senyor ambaixador ha fet patent l'agradable impressió obtinguda en la seva visita.

TREBALL I ASSISTENCIA SOCIAL
El ministre rep als periodistes

A primeres hores d'ahir a la tarda el ministre de Treball i Assistència Social, senyor Josep Moix, va rebre els representants de la Premsa.

En el curs de la conversa amb els informadors el senyor Moix manifestà que un dels problemes que despertava el seu màxim interès és el que afecta la legislació social, problemes que per la seva gran transcendència en els moments actuals mereix tractar-se amb la més gran atenció.

També va manifestar que aquests últims dies havia estat ocupat en l'estudi d'assumptes pendents de resolució. Va dir que seguirà la norma de no parlar de coses ni de problemes si no és per a comunicar la seva resolució.

Afegí que pels pocs dies que porta al davant del Departament poques coses podia afegir al que ja havia manifestat, esperant que en el pròxim Consell de Ministres quedaran menats els alts càrrecs del Ministeri.

Finalment digué el senyor Moix que havia encarregat de la seva Secretaria particular al senyor Jaume Camps Illa, que fou presentat als periodistes.

LA JUSTICIA MILITAR

Per deserció han estat demanades dues penes de mort entre altres de menys greus

Al Tribunal del XVè Cos de l'Exèrcit
 S'ha celebrat la vista de la causa seguida contra el soldat de la XV Brigada Internacional Josep Terrones Zapata, ver deserció.

El fiscal sol·licità ver al processat la pena de mort i el defensor la seva lliure absolució.

Davant del mateix Tribunal se celebrà la causa contra el soldat de la mateixa brigada que l'anterior, Tomàs Baró Jara.

El fiscal acceptà com a atenuant l'escassa edat del processat i sol·licità la imposició de trenta anys d'interament.

El defensor digué que procedia la reincorporació del seu patrocinat a l'Exèrcit, previ pronunciament d'absolució.

També es veié la causa contra el soldat Lluís Aaron Widdor, de la XV Brigada Internacional, pel mateix delictes que els anteriors.

El fiscal digué que procedia imposar al processat la pena de mort. El defensor sol·licità la lliure absolució.

Per últim fou celebrada una altra vista per deserció en causa seguida contra el soldat de la XV Brigada Internacional, David Blei.

El ministeri fiscal demanà la pena de vint anys d'interament.

La defensa sol·licità l'absolució.

Les anteriors vistes se celebraren totes elles amb caràcter sumariíssim.

Al Tribunal del XIII Cos de l'Exèrcit
 Davant d'aquest Tribunal es veieren les vuit causes següents:

Primera. — Procediment sumariíssim contra els soldats de la 149 Brigada Mixta Joan Boix Gómez i Joan Martínez Arandiga, pel suposat delictes de deserció.

El fiscal jurídic-militar sol·licità per als processats la pena de 12 anys d'interament, i la defensa la lliure absolució.

Segona. — Procediment sumariíssim pel suposat delictes de deserció, contra el soldat de la 145 Brigada Mixta, Frederic Villalonga Mas.

El fiscal jurídic-militar sol·licità per al processat la imposició de 30 anys d'interament, i la defensa que s'imposi al seu patrocinat la pena mínima assenyalada al delictes de deserció.

Tercera. — Procediment sumariíssim contra el soldat de la 24 Brigada Mixta, Dams Barba Bernal, pel suposat delictes de deserció.

El fiscal sol·licità per al processat la pena de 12 anys d'interament, i la defensa la lliure absolució.

Quarta. — Procediment sumariíssim pel suposat delictes de deserció, contra el reclut de la lleve de 1928, Antoni Refé Prim.

LA JUSTICIA MILITAR

Per deserció han estat demanades dues penes de mort entre altres de menys greus

Al Tribunal del XVè Cos de l'Exèrcit
 S'ha celebrat la vista de la causa seguida contra el soldat de la XV Brigada Internacional Josep Terrones Zapata, ver deserció.

El fiscal sol·licità ver al processat la pena de mort i el defensor la seva lliure absolució.

Davant del mateix Tribunal se celebrà la causa contra el soldat de la mateixa brigada que l'anterior, Tomàs Baró Jara.

El fiscal acceptà com a atenuant l'escassa edat del processat i sol·licità la imposició de trenta anys d'interament.

El defensor digué que procedia la reincorporació del seu patrocinat a l'Exèrcit, previ pronunciament d'absolució.

També es veié la causa contra el soldat Lluís Aaron Widdor, de la XV Brigada Internacional, pel mateix delictes que els anteriors.

El fiscal digué que procedia imposar al processat la pena de mort. El defensor sol·licità la lliure absolució.

Per últim fou celebrada una altra vista per deserció en causa seguida contra el soldat de la XV Brigada Internacional, David Blei.

El ministeri fiscal demanà la pena de vint anys d'interament.

La defensa sol·licità l'absolució.

Les anteriors vistes se celebraren totes elles amb caràcter sumariíssim.

Al Tribunal del XIII Cos de l'Exèrcit
 Davant d'aquest Tribunal es veieren les vuit causes següents:

Primera. — Procediment sumariíssim contra els soldats de la 149 Brigada Mixta Joan Boix Gómez i Joan Martínez Arandiga, pel suposat delictes de deserció.

El fiscal jurídic-militar sol·licità per als processats la pena de 12 anys d'interament, i la defensa la lliure absolució.

Segona. — Procediment sumariíssim pel suposat delictes de deserció, contra el soldat de la 145 Brigada Mixta, Frederic Villalonga Mas.

El fiscal jurídic-militar sol·licità per al processat la imposició de 30 anys d'interament, i la defensa que s'imposi al seu patrocinat la pena mínima assenyalada al delictes de deserció.

Un català que volia ésser faciós i en va sortir escarmentat

La situació a la zona faeciosa és crítica. Tot el que pugui escriure's sobre aquest punt es trobarà molt lluny de la realitat. Cada dia arriben nous testimonis que ho confirmen. Podríem dir que es tracta d'un drama franquista, en el qual exercia el paper principal i de més relleu l'estranger, el qual, de mica en mica, va apoderant-se de tot. Tant és així, que la "Gestapo" alemanya és la més pressa de l'Espanya faeciosa i que tot el pis està podint moriment.

Aquest relat posa en clar moltes coses de les que hi succeïren. L'ha fet un industrial barceloní que hi ha viscut una temporada. Es tracta d'una persona molt coneguda a la zona, de la qual cal dir que, a França, es trobava a Barcelona.

Diu així:

—Quan vaig arribar a Sant Sebastià el mes d'agost del 1936, els meus compatriotes em rebien amb magnífiques. Els vaig dir que havia abandonat les meves fàbriques i que no tenia diners.

—Ja en trobaràs. Vés-te'n al Banc Tal i allà tot s'arreglarà tot.

Vaig anar-hi. Vaig explicar-los el que em passava i en prengueren nota. M'hi feren tornar al cap de vuit dies. Em presentaren una llista amb una relació de les fàbriques que jo tenia.

—Li podem obrir un crèdit de dos milions de pessetes.

—Molt bé.

—Però només en podrà cobrar dues mil cèdies més. La resta, serà el seu compte corrent.

Jo, enfrontat de la vida. Ho vaig trobar meravellós. Tenia les necessitats materials assegurades fins que no acabés la guerra, i més i tot. La realitat, però, fou molt diferent.

Al cap d'unes setmanes es presentaren a l'hotel uns senyors, que formaven una comissió oficial d'ajut als orens de la guàrdia civil, amb una llista de donatius. Era encapçalada pel Franco.

—Hi contribuïu amb molt de gust.

I em vaig disposar a donar-los dues o tres-cents pessetes.

—No, no. No cal. Signi aquí. Ja n'hi ha prou.

L'industrial va estar a punt de desmarxar-se. Havia de donar 250.000 pessetes. Era aquest el primer acte d'adhesió a Franco. Va signar-hi, és clar. Amb el cor nu, però. Li havien engrapat un bon tros del crèdit que tenia al Banc.

Més endavant el viciaren cinc joves falangistes. Dos eren de Barcelona: "el fós bren".

—Venim a veure'l perquè s'apunja a aquesta llista de donatius. Es per als falangistes que vénen de la primera línia. Ha de posar-hi 25.000 pessetes.

—S'indigna.

—Ja veuràs. Fa dies que vingueren uns senyors... Vaig donar-los diners.

—No té res a veure. N'ha de tornar a donar. Vagi aquesta llista.

La bi ensenyaren i li digueren:

—Ja tornarem demà.

Féu per manera de parlar amb Serrano Sunyer, el ministre de l'Interior dels feixistes. També s'indigna.

—Li prohibeixen que doni els diners. Són uns incontrolats i els he de suplir. No doni cap cèntim.

L'endemà els cinc joves tornaren a visitar l'industrial.

—Serrano li ha donat l'ordre per escrit? No? Doncs escolli. Vostè, fill de tal, és separatista. En tal data va donar uns milers de pessetes per unes escoles catalanes; uns quants més per una entitat separatista; tants més més... Ja veurà el que dirà Serrano quan ho sapiga!

Vaig donar-los 25.000 pessetes.

La Lliga, que en els començos de la sublevació militar tenia un cert prestigi allà, ha quedat reduïda al zero.

Lleuat de Pellico, Puig i Cadafalch, Duran i Ventosa i Vidal i Guadalupe, tots els altres líders anaren a l'Espanya de Franco. Robatoris de diners, vexacions, menyspreus, eliminacions dels càrrecs de responsabilitat, tot perquè la Lliga és separatista. Canvià de sentit el que era de "La Nació", de Buenos Aires. No en feren cas. Marchi el que, lligat públicament de Jueu. Ara Cambró està convençut del seu fracàs. Ràpida fou empremta a Pamplona, com a separatista; ara és a França. Ventosa i Capell també ha fugit de la zona faeciosa. Bauli és a l'Argentina. Tries de Bes i Vallés i Taverner, que eren de la Lliga, encara hi són; però de perquè eren carlins. I Bau, aquell cec de Tortosa, ara circula pels carrers i ningú no li fa cap mena de cas.

A la Cede li ha succeït el mateix. També estan eliminats. El partit fou

ORGANITZADA PEL NUCLI FEMENI I EL SECRETARIAT D'INFORMACIO MILITAR D'A. O. R.

TERCERA LLISTA DE DONATIU

	Pes.
Suma anterior.	2.200
Angel Ferran	30
Francisco Gervás Andreu	30
J. D. B.	25
J. O. O.	10
Josep Campi	10
Kenn Juss	10
Josep Villoslada	10
Josep Villoslada	10
Josep Villoslada	10
F. O. O.	25
Joan Surribes	25
Odete Salas	10
Felipe Elias	10
Bartomeu Taps	25
Josep Ferran	10
Albert Marín	10
Josep Menad	25

ATENEU REPUBLICA DEL DISTRICTE 918

Aribau, 98, baixos

L'Institut Català de Defensa Passiva ha organitzat una cursa de capacitat destinada especialment als veïns del districte 918, per tal d'insistir-los en la millor defensa contra els efectes dels bombardejos aeris.

Aquesta cursa, que tindrà una durada de tres setmanes, es donaran en hores compatibles amb les activitats normals.

Per informes i inscripcions, que són lliures i gratuïtes, cal adreçar-se a les delegacions de barri o a la Secretaria d'aquest Ateneu.

Bernanos a l'Argentina

L'escriptor catòlic condemna el feixisme i els seus crims

El dia 9 d'aquest mes va arribar a Buenos Aires, en el vaixell "Florida", el famós escriptor francès George Bernanos, que va adquirir rellevància notòria últimament amb motiu del seu emocionant llibre "Els grans cements", que s'ha venut a la zona faeciosa.

Per informes i inscripcions, que són lliures i gratuïtes, cal adreçar-se a les delegacions de barri o a la Secretaria d'aquest Ateneu.

Gesta rera gesta

EL REC

Per soldat que ha passat l'Ebre, pel combatent que deu marxes al rostre dels vicisituds i els esforços dels glòries pas del riu, travessar el Segre és jo de poques taules. Com aquell gegant que es posava cama ençà cama enllà d'un torrent, poden haver saltat el riu lleidats les forces republicanes.

Talment l'expressió que hem sentit en boca d'un soldat de posat riellier, embronxat pels raigs estiusens del sol: passar el rec. És un fet simpàtic que després d'una epopeia, la realització d'una altra ha d'ésser d'una envergadura considerable perquè enfronti l'anterior i se'n parli en tons engreissats. El pas de l'Ebre, que ha de prendre posició sòlida en les històries bèl·liques, no pot ésser sobrepujat per cap altra cosa. El Segre és, doncs, una operació d'estratègia militar.

Però aquesta operació estratègica té una importància indiscutible. No ja l'heroisme — una prova més de la fe del poble lliure en el seu triomf — dels soldats, sinó l'objectiu que se cercava de passar-lo: el resultat final. Un resultat final que s'aconsegueix plenament, perquè els lluitadors republicans, en franc camí de gestes, no paraven essent en les dificultats i les penes, com abaten així mateix la resistència dels que volien impedir l'ur avang.

Si l'Ebre ha de figurar en els annals d'una guerra, no menys ha de figurar-hi el Segre. Aquest soldat que esmentàvem, un heroi del riu que travessa Aragó pel mig i va a parar a la nostra blava Mediterrània, un combatent que hagué de saltar d'un pont acabat de fer damunt l'aigua i avançar contra corrent per abastar la riba contrària: un lluitador que sentí el xiulet esterefat de l'obús criminal flaquejar de metres i metres d'alçada, i després l'escat horribil, eixordant i la fúria de la metralla, liscant-li la roba, la pell, les carnes... aquest soldat que després ha saltat el Segre, com qui salta un rierol, com qui travessa un rec, no ha profert el mot sense certa mena d'orgull. El té i no l'amaga.

Pregunteu-li perquè. Us ho dirà tot seguit. Perquè l'Ebre era una empresa a realitzar, què sap com i què sap quan. I el Segre era la repetició d'una gesta amb un sol factor favorable: el de la pròpia voluntat de vèncer.

No podia esperar-se que s'atrapés en cap lloc a l'enemic per sorpresa. Ni podia esperar-se tampoc massa rapidesa en l'acció. El hauria una barrera — una barrera que existia d'ençà que el front quedà situat a la ribera esquerra del riu —, i contra aquesta barrera i contra tot el que s'hi oposés s'havia d'aconseguir repassar el Segre i fer un cap de pont, no ja per a futures accions, sinó per a demostrar als lluitadors que també nosaltres els sabem fer anar a allà on cal i on ells no voldrien.

Als lluitadors amb relativa facilitat, al pas del Segre? Seguiu seguint detalls del nostre soldat. No els regalaré pas. Us podrà dir que el "rec" tenia "males" herbes. Uns esbarzers enredats i atapeïts amb uns espines grans, exorbitants, que esquinçaven les carns i llagaven els peus dels combatents. I per sobre, rondant-los com a l'Ebre, rondant-los com al poble de segona línia on descansen un dia, i què sap si hi tornaran a repotar, rondant-los com renden les ciutats obertes, amb el crim a les ales i la cordialitat al cor, les aus negres i tetríques. El pas del "rec" no resultava gaire planer. Fer esforços i sacrificis i sublimitats a desdir. Calgué, com en cada gesta del nostre gloriós Exèrcit Popular Regular, l'acció conjunta i disciplinada. Calgué, tal com s'obtení, que se sabés el que hi havia en joc en la conquesta. I el que hi havia en joc era massa sagrat perquè els nostres soldats no trionfessin!

Heus ací que a un soldat que havia travessat l'Ebre, i de manera heroica, li hem sentit a dir: "He passat el rec". Ben senzill i ben curt. Però, també, ben expressiu. Perquè el seu tot i el seu mirar acompanyaven de notes salpicades d'heroicitats i d'esgarifances a flor de pell, la paraula rec. I aquesta prenia un accent íntim. Tan íntim, que semblava que sentien l'ale de la Pàtria prop nostre. I que, a cau d'orella, deia:

—Aquest i un altre i molts més soldats de la República s'han escapat al meu poder d'atracó. Però què sapu dels esforços que han realitzat per aconseguir-ho! I plantant-me cara, em sento, plantant-me cara! Aquells altres que no se m'escaparen...! Conueixen amb quina bellesa de gest vingueren a mi?"

Ah! els heroics soldats que han passat el "rec"!

JOAQUIN GRAU

Les Idees i les Lletres

Un breuari d'amor

Per a setze o disset anys que un gracienc força amant a les coses d'art i de lletres i corrent per la pintura i el dibuix, Antoni Samó i Boscó, ens parlava de la poesia incipient i prometedora de Miquel Saperes. D'aquestes, que, a través primer del setmanari "La Veu Graeca" i després en publicacions literàries de tota mena, hem vingut seguint amb atenció l'obra persistent i cada vegada més rica en qualitats estètiques de l'autor del "Breviari d'Amor".

De primer, en llegir allò que constitueix el motiu i pretext per a fer-nos conèixer aquestes immillorables notes epistolars d'una ànima sensible fins a la hiperestèsia i sojorn per l'amor a una dona casada, ens semblava trobar-nos davant d'un nou Werther, del geni immorior de Goethe. Però a mesura que hom va llegint, en nota profundes diferències amb el "Breviari d'Amor". És més humana en reaccions sentimentals i adiu més comprensió. Aci la deu poètica, inestroncable per ara, de Miquel Saperes, es manifesta plena de llum i d'idees clares. "M'has dit — escriu el protagonista del Breviari — que mai ningú no ha sabut què penses. Que tot l'ho guardes per tu mateix; penes, penes, tot. I no et guardes per tu sola, també, una mica d'amor per mi?" L'observació no pot ésser més sagac ni més reveladora.

Cal que diguem que el "Breviari d'Amor" ha aconseguit el bon èxit de venda que es mereixia. Fa encara no dos mesos que sortia la segona edició, i ara hem tingut a les mans les proves de la tercera a punt d'aparèixer. Tenim la plena seguretat que aquesta obra aconseguida, encara, una quarta i adiu una cinquena edició, perquè a mesura que sigui llegida pels més espontanis i incondicionals de la bona, de l'excel·lent literatura, produïda, com la pedra llançada al llac, cercles concèntrics de càlida i entusiasta adhesió. Miquel Saperes és un home rigorós amb ell mateix, i aquest és el millor elogi que pot fer-se d'un intel·lectual, més encara, si el poema és el gènere literari que el caracteritza i li dona una personalitat inconfundible.

Homés mancava que l'obra vorets l'empremta dels obradors de l'Altés i que amb acompanyada, en bona hora, d'uns ben treballats i, per tant, admirables dibuixos d'Andreu Font.

En aquest sentit, l'edició miniatra que tenim a la vista està d'acord al caracter intel·lectual selecte, literària i pulcre i, per damunt de tot, al to íntim del "Breviari d'Amor".

F. S. FORNER

El Papa i el feixisme

ACCIO CATOLICA — DIU L'ORGAN DEL VATIC — HA DE LLUITAR CONTRA EL RACISME

perquè és un perill moral, i no qüestió política

Ciutat del Vaticà, 24. — El periòdic "Osservatore Romano" escriu que el racisme no és una qüestió política sinó que constitueix un perill moral i queda de competència de l'Església.

S'observa que diferents periòdics consideren que l'acord concertat entre el partit feixista i Acció Catòlica equival a un compromís d'aquesta última organització a no ocupar-se de l'assumpte, i afirma que les esmentades conclusions són fantàstiques, puix que el racisme no constitueix un tema polític sinó "un perill per a la gran família humana i cristiana, essencialment espiritual, moral i religiosa".

Fabra.

U. R. S. S.

KAGANOVITX, VICE-PRESIDENT DEL CONSELL DE COMISSARIS DEL POBLE

Moscou, 24. — Ha acabat la sessió del Soviet Suprem de la U. R. S. S., després de votar una llei en virtut de la qual s'ajorna fins al dia 1 d'agost de l'any que ve l'obertura de l'Exposició Agrícola de la U. R. S. S., els edificis de la qual s'estan aixecant a Oestakino, prop de Moscou.

En aquesta sessió s'ha anunciat que el senyor Litzker Kaganovitx, comissari de Vies i Comunicacions i Indústria Pesada, ocuparà la vice-presidència del Consell de Comissaris del Poble.

Fabra.

Catalans!

POSA A LA VENDA EL SEU NUMERO

La "Ideal Kultur".

Boulevard, el català embastardit. La tragèdia d'Alemanya.

Blat, ferro i petroli per dos mesos!

Cinc lliols agafats a l'atzar, d'entre el dens sumari d'aquest número de "CATALANS!" que avui es posa a la venda i que constitueix, com tots els publicats fins ara, un veritable esforç de cara a servir el públic, una revista en la qual són reportats tots els esdeveniments que ocorren al món.

Apreseu-vos a adquirir "CATALANS!"

Llegiu La Publicitat

Com ahir, com sempre, avui França aspira a imposar el seu concepte espiritual en la civilització. Volem que el món ens comprengui.

Indubtablement, homes com Bernanos, que amb tanta noblesa concilien el seu credo religiós amb la realitat de les seves activitats polítiques, seran els únics que poden salvar l'espiritualitat cristiana dels embats furiosos a què la soltemen els que en nom de Crist realitzen en aquests moments una obra que és la negació de la seva doctrina i el retorn a un paganism — sense l'art ni la bellesa del paganism primitiu — que paradoxalment beneixen els sacerdots catòlics i santifiquen "biabes tan "piadosos" com aquest de Mallorca, del qual Bernanos parla en el seu llibre.

"NO HI HA RES QUE VALGUI MES QUE LA LLIBERTAT"

ha dit un cap del Règim Exèrcit, i així és la veritat inamovible. I afegim: per a aconseguir la llibertat, no hi ha res que valgui més que a victòria. Però a aquesta també es contribueix tractant als nostres heroics combatents (flassada i roba d'abric, que es fabriquen amb els draps que llurem a les Alcaïdes i a les Tinències d'Alcaïda.

La Conferència de la Unió Interparlamentària

Important discurs del diputat socialista holandès Sr. Albarda

La Haia, 24. — Davant el ple de la Conferència de la Unió Interparlamentària ha pronunciat un discurs el diputat holandès i cap del partit socialista democràtic d'Holanda, senyor Albarda. El senyor Albarda critica amb gran energia l'informe del secretari general, per entendre que refusa parlar dels problemes essencials de què hauria d'ocupar-se en les actuals circumstàncies la Unió Interparlamentària.

"Aquesta — digué el senyor Albarda — no pot deixar d'expressar la seva opinió sobre les principals qüestions que es plantegen avui davant la humanitat civilitzada. El problema de les minories nacionals, per exemple, restex una gran actualitat, tant a Alemanya com a Txecoslovàquia. A l'Europa central, una raça vella, d'origen no germànica, és perseguida de forma que constitueix un insult a tot sentiment d'humanitat i de dret. Tampoc no inscriu en el seu informe el secretari general el problema del dret dels pobles a disposar d'ells mateixos. Aquest dret significa una condemna de la intervenció estrangera en els assumptes interiors d'Espanya."

Aquesta abús del senyor Albarda a la guerra espanyola fou acollida amb una gran ovació per la major part de l'Assemblea.

"La Unió Interparlamentària — acabà dient el senyor Albarda — representa el principi de la democràcia parlamentària i la idea d'organització d'un ordre jurídic internacional. Però resulta

que els principis de pau i democràcia no serveixen de base a la política exterior i interior de molts dels països que estan aquí representats. La conferència, no obstant, no estaria a l'altura de la seva missió si no elevés la seva veu a favor de la pau, dels drets de tots els pobles i dels homes de totes les races, sigui el que sigui el seu color, la seva religió o la seva nacionalitat." — Agència Espanya.

La Haia, 24. — A honor dels delegats espanyols a la Conferència de la Unió Interparlamentària, el senyor Semprún, ministre d'Espanya, donà una recepció a la casa de la Legació. Assistiren a l'acte, que resultà brillantíssim, ultra els delegats espanyols, alguns dels acompanyats de llurs espòs, amb el seu president, senyor Fernández Clérigo, vice-president de les Corts; nombrosos parlamentaris estrangers de diverses delegacions, entre ells els diputats Davies, capità Evans i Mander, de la delegació britànica; els diputats Picard i Renon, de la delegació belga; i els diputats Schudert i Busca, del Parlament dels Països Baixos; el senyor Albarda, cap del partit socialista democràtic holandès; i Van Naters, senador holandès, així com altres parlamentaris dels altres països democràtics.

Hi assistiren també nombroses personalitats de la vida intel·lectual, membres del Comitè holandès d'ajut a Espanya i periodistes holandesos i estrangers. — Agència Espanya.

L'ECONOMIA és mig aliment per a la vida. Si tots els ciutadans complim amb el deure de llurar els draps inservibles, contribuïm a la vestimenta del nostre Exèrcit, econòmicament dividim or a l'Estat.

El poble italià al costat nostre

A MILA I A BOLOGNA APAREIXEN INSCRIPCIONS D'ADHESIO A L'ESPANYA REPUBLICANA

Mila, 24. — En el curs d'aquestes darreres setmanes han estat distingides persones que havien intentat pronunciar-se contra la intervenció a Espanya.

Prop del Portel de Venècia d'aquesta ciutat han aparegut a les parets inscripcions com aquestes: "Viva l'Espanya republicana! Viva l'Exèrcit de la llibertat! Mòria els tirans."

També s'han trobat inscripcions semblants a Bolonya. — Agència Espanya.

Alemanya

Encara no han depurat prou els austríacs

Berlin, 24. — El doctor Huber, comissari austríac de Justícia, ha declarat a un periodista que dels 1.800 advocats existents a Viena, 1.000 actuen encara.

No obstant, Huber ha afegit: "La depuració continuarà metòdicament, per tal com la jueuizació de certes poblacions austríques era considerable."

El doctor Huber estima en 600.000 el nombre de jueus i "semijueus" que viuen encara en territori austríac, i considera que aquesta xifra "és excessiva". — Fabra.

ELS ACORDS DE LA UNIO DE SINDICATS

Paris, 24. — Aquesta nit la Unió de Sindicats ha celebrat una reunió, dedicada a l'examen de les conseqüències del recent discurs del senyor Daladier.

En acabar-se la reunió s'ha adoptat una resolució manifestant: "L'entorn de les classes obreres arran del discurs del president de Consell contra la llei de les quaranta hores" i "condemnant l'actitud del senyor Daladier, en oposició formal amb el vot de les lleis socials i la llei de les quaranta peys mateixos homes que en 1930".

Quant a la resolució s'afirma que des de fa mesos milers d'obres i funcionaris foren acomiadats de les empreses on treballaven, i que un nombre important d'empresaris que demanen la derogació de la llei de les quaranta hores no ocupen el seu personal més que trenta o trenta-sis hores a la setmana.

La resolució constata la regressió sensible del poder adquisitiu dels obrers i funcionaris per la pràctica que consisteix a "refusa" constantment els reajustaments de salaris mentre el cost de la vida augmenta". S'afirma que l'aggravació de la crisi econòmica és deguda no a les "lleis socials, sinó al sabotatge patronal de combat dels trusts i a les oligarquies financeres".

La Unió de Sindicats es nega, doncs, a acceptar la derogació de la llei de les quaranta hores als industrials determinats mentre existeixin en aquests obrers sense feina, i fa una crida als treballadors de totes les corporacions a mostrar-se vigilants i disposats a respondre unànimement a totes les accions que es decidixin per la C. G. T. en defensa de les lleis socials. — Fabra.

"Ortopèdia Moderna"

Fill de B. Carcassona

TALLERS I DESPATX

ESCUDELLERS BLANCs, 8 - Tel·lón 10916

BRAGUERS REGULADORS

per a la retenció absoluta de la trenadura

Faixes de totes menes - Faixa cotilla abdominal

Faixes per a guarir estòmacs i ronyons calguts

Models moderns

COTILLES ORTOPEDIQUES

per a guarir o corregir les desviacions de l'esquena

Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia

Casa fundada en 1875

Ortopèdia Moderna

Ortopèdia, antifeixista: ja saps el que és la guerra? Ja saps veritablement, tal com la senten els heroics lluitadors? No, sense dubte que no. Però per què hem de lluitar-los un xic els sofriments que la guerra els depara? Aporta el teu petit vot a la subscripció d'ofrena al combatent que a les seves ofenes de la Rambla de Catalunya, 64, té oberta Acció Catalana.

Productes Alimentaris "CALDOLA"

Cubets de caldo "CALDOLA"

Salsa estimulant "CALDOLA"

Extracte de carn i vegetal "CALDOLA"

De venda a tots els Colmados-A l'engros: PARADIS, 4, TEL. 20107

Inscrit amb el n.º 15 de Nacionalitat Espanyola de la Inspecció General d'Indústries Farmacèutiques.

Inscrit amb el n.º 16 de Nacionalitat Espanyola de la Inspecció General d'Indústries Farmacèutiques.

Inscrit amb el n.º 17 de Nacionalitat Espanyola de la Inspecció General d'Indústries Farmacèutiques.

La reraguarda facciosa cada dia està més malament. Ultra l'escassetat de tota mena d'articles, cal afegir els donatius

LA PUBLICITAT

anomenats voluntaris, que són una mena de sangonera de tots aquells petits industrials que amb prou feines poden viure

Després de la resposta

(Ve de la primera pàgina).

d'aquesta setmana a fi d'examinar la resposta del general Franco al pla anglès de retirada de voluntaris. Ha insistit sobre el fet que estan la resposta dirigida al Comitè, solament al Comitè incumbeix ocupar-se'n i que qualsevol decisió referent a una acció o a una inacció que fos presa per algú diferent al mateix Comitè, seria totalment anticonstitucional.

Aquesta posició, que no pot ésser, fa pensar, però, a qualsevol pla ideal que pogues, d'èsser possible, no fer res o encara noves converses amb el general Franco, sense convocar el Comitè de No-Intervenció.

No s'ha decidit res encara sobre la línia de conducta del Govern anglès, però m'imagino jo que els Govern francès i anglès tractaran de guanyar temps, o més exactament de perdre'l, suggerint que la resposta no està completament clara i que caldria demanar al general Franco alguns aclariments i posicions sobre certs punts. És clar que els alemanys i italians no tindrien res a objectar a això, ja que equivaldria tant com a donar-los gust.

DIU QUE SI ES REUNIS EL COMITE, ES MORIRIA

I Anglaterra i França volen guanyar temps

Londres, 24. — Tal com era d'esperar, en l'entrevista d'ahir passada amb lord Plymouth, Chamberlain insistí perquè el Comitè de No-Intervenció, mort definitivament per la resposta de Franco, es reanunciés encara com a òrgan i tractat d'obrar amb vistes a noves negociacions.

El primer ministre i lord Plymouth s'han posat d'acord per tal d'evitar, segons es diu oficialment, que les converses i reaccions massa apressades relatives a la comunicació de Franco comprometen tot el sistema de No-Intervenció. Lord Plymouth s'ha entrevistat amb els representants francès, italià, alemany i portuguès per tractar de continuar les discussions en el Comitè de No-Intervenció. Però no es pot saber quan es podrà reunir el Comitè. Oficialment es diu que una reunió del Comitè en aquests moments obligaria a tots els representants a prendre una posició que significaria la mort definitiva del Comitè. Per tant, la diplomàcia anglesa continua tractant de guanyar temps. S'afirma que s'espera que Franco pugui canviar d'actitud, el mateix que Alemanya i Itàlia. Tornen les il·lusions del passat, però molt més limitades i sense cap esperança d'èxit.

El "Daily Herald" diu que el Govern anglès tractarà de trobar nous pretextos per a prolongar la situació actual. "Es diu — afirma l'òrgan laborista — que la resposta de Franco no és completament negativa fins al punt que impedeix les negociacions i que pugui ésser aclarida. Demanar aclariments és una fórmula dubtosa; proposar negociacions comptant amb el cap faciós és grotesc. Totes aquestes intencions només tenen una finalitat: prolongar l'estat actual, que ajuda els facciosos i obstaculitza el Govern espanyol. Tot això no és honest i no significa fer una bona política. L'únic camí bo és obrir la frontera francesa i aixecar l'embargament sobre les mercaderies destinades al Govern espanyol." — Agència Espanya.

UNA REUNIO CHAMBERLAIN-HALL-FAX-SIMON, AL FOREIGN OFFICE

Londres, 24. — Els senyors Neville Chamberlain, Halifax i John Simon s'han reunit aquest matí al Foreign Office.

Hom creu que han canviat impressions sobre la situació internacional i que han examinat principalment la situació provocada per la resposta de Franco en el que aquesta pugui afectar a les relacions anglo-italianes. — Fabra.

Lord Plymouth voldria entrar en noves negociacions

El representant de la U. R. S. S. s'oposa a la modificació del Pla

Londres, 24. — La resposta de Franco a la nota referent a l'acord del Comitè de No-Intervenció preocupa seriósament els medis polítics, en els quals tota l'activitat s'orienta en cercar una solució a l'estat de coses establert per la resposta de Burgos. Abans que res es cerca la manera de mantenir la política de no intervenció, amb l'anex del Comitè presidit per lord Plymouth. Cal reconèixer que s'estan realitzant esforços veritables, extraordinaris per arribar a aquest resultat.

L'actual preocupació britànica radica, en primer lloc, en poder portar a l'ànim del representant soviètic al Comitè de No-Intervenció el sentiment que domina als cercles de la capital, o sigui: manteniment de la política que tendeix a anul·lar tota activitat intervencionista. I en segon lloc, trobar la manera de realitzar una nova gestió prop de Burgos a fi de "determinar si la posició adoptada per Franco és definitiva".

Lord Plymouth ha celebrat diverses converses amb de erminades per-

La situació política a França

Els partits del Front Popular són contraris a la supressió de la llei de les 40 hores

Paris, 24. — Continua la polèmica francesa sobre la crisi ministerial i el discurs del President del Consell. El Front Popular ha mobilitat totes les seves organitzacions per a resistir un eventual assalt contra les lleis socials. Però sembla que els comentaris de la premsa dretista francesa i internacional, premsa que se n'ha alegrat massa aviat, no responen a la realitat. Més versemblant és que en l'actual conflicte entre el president del Consell i les organitzacions del Front Popular hi hagi una equivocació.

"L'Oeuvre" destaca que no són els industrials els que s'oposen a la llei de les 40 hores, sinó els financers. Sobre aquest punt "L'Oeuvre" està conforme amb "L'Humanité", la qual diu que és la finança anglesa la que vol limitar a França i enfonsar la posició del Front Popular. "L'Oeuvre" destaca que el malestar és efectiu, però es tracta d'una equivocació. El president del Consell no vol modificar la llei de les 40 hores, sinó adaptar-la solament a les exigències de la defensa nacional. "La C. G. T." destaca el perill radical-socialista — no s'oposa a aquestes adaptacions relatives a la defensa nacional i tot pot acabar amb un acord general, especialment en l'actual moment polític.

Albert Bayet discuteix el mateix punt en l'esmentat periòdic i diu que no es pot parlar de modificar la llei de 40 hores quan les indústries no tenen feina per 35. Però Bayet és contrari a una crisi ministerial en aquest moment. No es pot provocar una crisi política i una crisi social, de la qual únicament s'aprofitaria la dreta en el moment en que la situació exterior és la predominant. La més petita falta en el terreny interior pot tenir conseqüències enormes en el terreny exterior, animant les forces de l'agressió. Això sembla ésser el pensament de tots els radicals-socialistes, que s'oposen a la crisi. No hi haurà crisi, segons sembla, i s'arribarà a un acord general també respecte de la política exterior de Franco.

"La Populaire", el secretari general del partit socialista, Paul Faure, subratlla les manifestacions dels radicals dretistes i diu que la dreta se n'ha alegrat massa aviat. Els radicals-socialistes, socialistes, comunistes, republicans socialistes, la Lliga dels Drets de l'Home, la C. G. T. i altres organitzacions que han format el Front Popular, s'han posat immediatament d'acord. "El President del Consell — diu Paul Faure — no pot oblidar les seves declaracions ni tampoc que a França no és possible altra política que la del sufraginisme universal." "L'Humanité" destaca que el "Front Popular, la mort del qual havien anunciat els reaccionaris s'ha mostrat més que mai unit i vigorós." El periòdic comunista critica també el discurs de Daladier en relació amb la política internacional.

A propòsit de l'acord de no agressió entre la Petita Entesa i Hongria, "L'Humanité" manifesta una gran reserva perquè a Hongria, segons diu, hi ha dues forces: una favorable a Alemanya i una altra favorable a viure en pau amb els veïns. Alemanya proposa a Hongria que prepari la divisió de Txecoslovàquia. Encara no se sap quina serà la política que predominarà a Hongria; però "L'Humanité" desconfia de Stoyadinovich, president del Consell de Iugoslàvia, el qual ha fet adoptar a la Petita Entesa un punt de vista respecte de la Societat de les Nacions favorable a les pretensions dels Estats totalitaris. "L'Humanité" critica al senyor Daladier aquests fets, que són la conseqüència de la divisió de França en el món. "En el seu discurs del dissabte passat — diu — el senyor Daladier no ha fet cap al·lusió a la política exterior ni ha contestat tampoc les declaracions magnífiques de Roosevelt. No ha parlat de la situació a Espanya i a Txecoslovàquia, situació que està relacionada amb la seguretat de França."

El periòdic demana al president del Consell que obri la frontera dels Pireneus. També els altres periòdics republicans insisteixen avui en la necessitat de l'obertura de la frontera dels Pireneus. — Agència Espanya.

Paris, 24. — El partit socialista obrer i camperol ha decidit reunir-se per a estudiar la situació política. — Fabra.

Paris, 24. — La Federació de Treballadors Cristians, després de reunir-se per a estudiar la situació creada per les darreres declaracions del senyor Daladier, declara la seva fidelitat al programa de les 40 hores de treball setmanals. — Fabra.

LEON JOUHAUX APROVA LES DECLARACIONS DE LA C. G. T.

Nova York, 24. — El senyor Léon Jouhaux, que es troba en aquesta capital, després d'informar-se de les darreres declaracions del senyor Daladier, ha transmès un cablegrama a la Mesa del C. G. T. aprovant les declaracions preses per aquesta organització fins ara, i afirmant que cal defensar energèticament el principi de la setmana de 40 hores, tenint en compte l'elevat de les xifres de l'atur forçós.

S'annuncia que abans de sortir cap a Mèxic, el senyor Jouhaux s'entrevistarà amb el President Roosevelt. — Fabra.

SON DESMENTITS ELS RUMORS DE VAGUES PORTUARIES

Paris, 25. — La Federació Nacional de Ports i Docks desmenteix que hagi donat ordre de vaga general als ports francesos. — Fabra.

Paris, 24. — La situació als ports francesos és estacionària.

Els obrers de Bastia no han rebut encara cap ordre per acce al treball o modificar l'horari actual.

A Casablanca s'ha treballat amb total normalitat. Fins ara no existeixen indicis que els treballadors secundin el moviment de Marsella.

A Marsella els dirigents sindicals es neguen a fer declaracions sobre l'extensió del moviment dels obrers portuaris en els ports francesos de la Mediterrània. — Fabra.

Preses de possessió dels nous ministres senyors Pomaret i De Monzie

Hom creu que no hi tornarà a haver crisi

Paris, 24. — Avui han arribat a París els nous ministres de Monzie i Pomaret, i han pres possessió de l'edifici. El ministre d'Obres Públiques, De Monzie, s'entrevistarà demà amb els representants dels treballadors i dels patrons del vort de Marsella, on continua l'agitació. En efecte, les organitzacions sindicals han ordenat a suspensió dels treballs en diumenge i de les hores extraordinàries en altres ports mediterranis, així com a la regió d'Alger, Tunís i Marroc francesos. Els sindicats demostren tenen els rumors que estigui pròxima una declaració de vaga general a tots els ports.

Aquesta tarda s'han reunit els comitès directius del partit radical-socialista, Unió Socialista Republicana i el Partit Radical Socialista de la regió de París.

El president del grup parlamentari radical-socialista, Chichery, s'entrevistà ahir passada i aquest matí amb el president del Consell. Ho declara el cap del Govern pensant solament a la defensa de la llei, les garanties a les indústries de la Defensa nacional i que les lleis socials seran respectades. El grup radical-socialista, per tant, no és favorable a la convocatòria extraordinària de la Cambra. Tampoc no sembla que els socialistes siguin favorables a aquesta mesura.

L'humor de Blum a la intenció dels socialistes de no crear noves dificultats al president del Consell és interpretada com el començament d'un acord general, en el qual els socialistes obtingueren seguretats relatives a la política exterior i interior.

La premsa liberal estima a com a "News Chronicle", elogia aquest matí l'actitud de Blum, que demostra ésser un estadista, i el "Financial Times" opina que el perill de crisi total ha passat per ara.

L'organització comunista de la regió de París ha dirigit una carta a l'organització socialista de París per a demanar la reunió d'un Comitè d'ambdues. Demà a la tarda s'entrevistaran dues. Demà al matí es reunirà el Comitè del partit comunista, i a la tarda el Comitè Nacional del Reassolament Popular.

Les dretes, per la seva part, tracten de coniar la situació i d'impeidir que s'arribi a un acord entre els grups de la majoria d'esquerres. Contestant la proposta de l'"Action Française" de donar facilitats a Daladier en la seva tasca "nacional", representants reaccionaris tan destacats com el senador Bernard i el diputat franquista Tixier Vignancour, han reunit diverses organitzacions dretistes del S.-O. de França per a felicitar el ministre i invitar els radicals socialistes a abandonar el Front Popular. — Agència Espanya.

COMENTARIS FRANCESOS

Adhuc la premsa de dreta reconeix la tivantor de relacions anglo-franco-italianes produïda per la resposta rebel

Paris, 24. — El problema de les relacions entre Anglaterra i Itàlia i França i Itàlia es troba en un carreró sense sortida.

Inclús la Premsa dretista i franquista francesa s'ha vist obligada a reconèixer aquest fet. "L'Action Française" s'ocupa pressament: aquest matí de les relacions franco-italianes, i diu que aquestes no han estat tan pessimistes des de fa molt de temps, i que el to de la Premsa Italiana és d'oposició i d'atac contra França i que aquest to el dona Mussolini. El periòdic monàrquic francès treu conclusions pessimistes d'aquesta actitud italiana. Diu que l'assumpte espanyol és la causa d'aquesta divisió.

Un altre periòdic dretista i franquista, "L'Epoque", malgrat ésser favorable a Franco, diu que la resposta facciosa declara que Franco no tolerarà un predomini estranger a Espanya. Però el periòdic dretista diu que els aliaats de Franco tractaran d'establir-se a Espanya perquè no han tramés soldats i material simplement per ajudar el cap faciós.

Un altre periòdic dretista, "Le Figaro", justifica l'actitud del Govern anglès, que vol continuar les negociacions, i diu que és precis evitar en aquest moment que acabi tota la política de no intervenció per no fer el joc a Berlín i a Roma. "En aquest moment — afirma "Le Figaro" — la guerra espanyola continua. Alemanya amenaça Txecoslovàquia i Rússia encara està amenaçada a l'Extrem Orient. Per tant, s'ha de continuar, davant del problema espanyol, amb la política de no intervenció per no fer el joc a Berlín i a Roma."

LA COMISSIO PER AL CANVI DE PRESONERS

Londres, 24. — S'annuncia que el dia 31 del corrent arribarà a Tolosa la Comissió britànica per al canvi de presoners entre les dues parts en Itàlia a Espanya. — Fabra.

MR. CHAMBERLAIN REPREN LES VACANCES

Londres, 24. — El senyor Chamberlain i la seva muller han arribat aquesta tarda cap a Escòcia, a fi de reprendre les vacances. És possible que el primer ministre torni a Londres a mitja setmana vinent. — Fabra.

Ales franceses

El "Lientenant-de-Vaisseau-Paris" ha cobert feliçment l'etapa Lisboa-Horta

Lisboa, 24. — El "Lientenant-de-Vaisseau-Paris" assenyala a dos quarts de tres de la tarda (hora de Greenwich) haver arribat a la vista de Terceira. — Fabra.

DADES DE L'ETAPA

Lisboa, 24. — L'hidrofrancès "Lientenant-de-Vaisseau-Paris", que ha arribat a Horta (Açores) a les 3:31 d'aquesta tarda (hora de Greenwich), havia sortit de Lisboa a les 7:37 d'aquest matí, i ha cobert, per consegüent, els 1.700 quilòmetres de distància a una velocitat d'215 quilòmetres per hora. — Fabra.

LA RESPOSTA HONGARESA ALS ACORDS DE BLED

L'amistat fidel entre Itàlia, Alemanya i Hongria

Belgrad, 24. — Durant les converses entre els senyors Mikulovich i Commeno es decideix que, a conseqüència dels canvis de vista anteriors les legacions romanesa a Belgrad i Iugoslàvia a Bucarest serien elevades aviat a la categoria d'ambaixades. — Fabra.

NOIA CATALANA: Pensa en el promès, el germà, l'amor, que és al front. Contribueix a la nostra subscripció pro-ferna al combatent, i envia el teu donatiu a les nostres oficines de la Rambla de Catalunya, 64, pral.

TXECOSLOVAQUIA

Es parla de la formació d'un nou Govern per a suavitzar les relacions entre els partits

Els treballs de la missió Runciman

Budapest, 24. — L'òrgan governamental "Függetlenség" escriu: "Mal no voldrà Hongria que es precisin l'actitud dels ciutadans i que es refereixi a les qüestions, però no es preveu cap acord en forma concreta. Es desparar que un cop hagin estat superades aquestes dificultats les negociacions relatives a aquests punts seran reconduïdes a bon terme i que els acords realitzats i la declaració en qüestió seran publicades simultàniament." — Fabra.

I DIUEN QUE EL VIATGE D'HORTY A BERLIN NO VOL DIR RES

Budapest, 24. — Ha estat ben conegut a aquesta capital el comunicat pel qual s'annuncia la conclusió d'acords preliminars entre Hongria i els Estats de la Petita Entesa. Però el reconeixement preliminar de la igualtat de drets d'Hongria produït més bé un efecte moral.

Com se sap, Hongria havia ja anunciat, amb l'establiment del pla quinquennal, la seva voluntat d'armar-se. Pel que fa al compromís preliminar de les parts contractants de renunciar a recórrer a la força, s'interpreta com una nova prova de la voluntat pacífica del Govern hongarès, i com a desmentiment a certes combinacions fantàstiques que han circulat per la premsa internacional, a propòsit del viatge a Alemanya de l'almirall Horthy.

Els acords a pesar que són preliminars no impliquen més que una obligació moral la importància de la qual pot difícilment apreciar-se.

La qüestió de les minories hongareses en els Estats de la Petita Entesa, especialment Txecoslovàquia, continua en peu. Se sap ja que una solució equitativa a aquesta qüestió constitueix una de les principals reivindicacions hongareses i hom espera que s'arribarà, gràcies a l'autoritat de Stoiadinovich, a una solució satisfactòria d'aquest problema.

En els cercles generalment ben informats són interpretats aquests acords preliminars com una mena de "Gentlemen's agreement" que no es portarà a cap sinó per un acord ulterior. "La condició prèvia d'aquesta realització — hom declara — és la donarà una declaració que no s'ha donat a la publicitat i el contingut de la qual, en esperit i en lletra, dependrà de la sort de l'acord en qüestió." — Fabra.

LA BONA FE DE LA PETITA ENTESA

Belgrad, 24. — El següent comunicat ha estat publicat simultàniament a Bled pel Consell Permanent de la Petita Entesa, i a Budapest pel Govern hongarès. Diu:

"Les negociacions que es prossegueixen des de l'any passat entre Hongria, Romania, Iugoslàvia i Txecoslovàquia, inspirades pel desig comú de desbrossar el terreny dels elements que poguessin entrebancar el desenvolupament de relacions de bon veïnatge entre Hongria i aquesta tres Estats han permès realitzar arriada preliminar.

Aquests acords comprenen el reconeixement dels drets d'Hongria en matèria d'armaments i la reducció de la força de les armes de la força entre Hongria i els dits Estats.

Les relacions que precediran la realització d'aquests acords favorables a les relacions entre els Estats danubians foren objecte també d'examen profund i benèvol.

Aquest canot destructor s'ha anomenat, segons desigs que havia manifestat el mal·leix coronel Lawrence, "Empire Day" (Dia de l'Imperi).

Als centres interessats es comenten les proves d'aquest invent i es coincideix a apreciar que per la seva intervenció en les coses de la Marina de Guerra hauran de sofrir una seriosa evolució les actuals idees sobre tàctica dels combats navals. — Fabra.

PER TAL DE COMBATRE L'ENEMIG COMÚ DE LES NOSTRES LLIBERTATS — el feixisme — i per a defensar-se de l'agressió més cruel de l'hivern — el fred — els nostres soldats necessiten roba d'abric, que s'aconsegueix lliurant paquets de grups a les Alcaldies o a les Tinències d'Alcaldia.

Es tracta de les declaracions a fer precisant l'actitud dels ciutadans i que es refereixi a les qüestions, però no es preveu cap acord en forma concreta. Es desparar que un cop hagin estat superades aquestes dificultats les negociacions relatives a aquests punts seran reconduïdes a bon terme i que els acords realitzats i la declaració en qüestió seran publicades simultàniament." — Fabra.

EL NAZI HONGARÈS SZALASSY CONDEMNAT DEFINITIVAMENT

Budapest, 24. — Continuant el treball del Tribunal d'Apel·lació del dia 6 de juliol darrer, el Tribunal de Cassació ha condemnat el comandant Szalassy, cap dels nazis hongaresos, a tres anys de treball forçat. — Fabra.

UN NOU INVENT BEL·LIG DE LA MARINA BRITÀNICA

L'ALMIRALLAT ANGLÈS HA DONAT L'ORDRE DE FABRICAR EN SERIE LA NOVA ARMA DESTRUCTORA

Londres, 24. — Quan el coronel Lawrence, el sobirà sense coraça, ment víctima d'un estúpid accident de circulació ciutadana, entre els objectes que portava al damunt fou trobada una carta, encara no acabada, que no deixava de cridar l'atenció.

Es tractava d'una correspondència amb un enginyer relacionat amb l'invent d'un aparell destinat a la guerra, sobre el qual s'observa ja més estranya reserva.

L'assumpte es pot dir que havia estat oblidat, quan s'ha tingut notícia dels assaigs d'un estrany canot automòbil destinat a transportar i disparar un torpede fins al vaixell u objectiu que vulgui destruir-se, l'invent de què parlava en la seva carta el coronel Lawrence i que el modest enginyer de New Forest, Bradford, la construeix i l'ipostat a punt. Els assaigs efectuats han donat tan excel·lent resultat que les autoritats competents de l'Almirallat han donat ordre al sudit enginyer de començar la fabricació en sèrie de l'embarcació destructora.

Les petites dimensions del canot, la velocitat del qual pot equiparar-se a les ràpides embarcacions amb motor fora borda, i la seva extrema mobilitat, amén de les condicions marineres de l'embarcació, fan d'aquest nou invent una arma veritablement excepcional, la que el seu poder ofensiu és molt important i en canvi el canot pot considerar-se com a invulnerable, atesa com hem dit la seva velocitat i les seves limitades dimensions.

Aquest canot destructor s'ha anomenat, segons desigs que havia manifestat el mal·leix coronel Lawrence, "Empire Day" (Dia de l'Imperi).

Als centres interessats es comenten les proves d'aquest invent i es coincideix a apreciar que per la seva intervenció en les coses de la Marina de Guerra hauran de sofrir una seriosa evolució les actuals idees sobre tàctica dels combats navals. — Fabra.

DARRERA HORA

M. Daladier davant del Comitè executiu del partit Radical-socialista

«Cal que la producció augmenti, no d'aquí a sis mesos sinó tot seguit»

Paris, 24. — En el discurs que ha pronunciat aquesta tarda davant del Comitè Executiu del partit radical-socialista, el senyor Daladier ha desenvolupat una argumentació fundada especialment sobre les necessitats de la defensa nacional.

Comentant les declaracions que pronunciat davant del micròfon el diumenge passat, el president del Consell ha exposat en detalls els preparatius militars que està efectuant Alemanya, i ha citat els efectius que té en files actualment i demostrat el ritme accelerat de les fabricacions de material bèl·lic més enllà del Rin.

El primer ministre ha comparat aquestes xifres i aquesta intensificació constant de la producció amb els resultats obtinguts fins ara a França, i arriba a la conclusió que és una necessitat urgent augmentar la potencialitat del país. Proclama noament que no es tracta de retrocedir davant el principi de les 40 hores ni sobre les altres lleis socials posades en vigor des del juny de 1936.

"Per a obtenir l'indispensable augment en la producció — afegeix — cal recórrer als procediments ja suggerits, tals com la reducció de les hores d'obra, el perfeccionament i modernització de l'utillatge, etc. S'ha començat ja a usar aquests procedi-

ments, però no rendiran el seu fruit fins dintre d'uns quants mesos.

Però és precisament en aquests dies que cal començar a produir més, especialment en totes les indústries que treballen per a la defensa nacional o que hi tenen relació. El manteniment de la pau exigeix que França sigui forta immediatament, i no d'intre de sis mesos o d'un any.

Per això el cap del Govern no té altra solució, per a aconseguir aquesta finalitat, que adaptar l'aplicació de la setmana de les 40 hores."

El senyor Daladier posa de relleu que França és l'única potència europea que posa en practica les 40 hores, mentre que les altres potències autoritzen fins a les 60 hores de treball setmanals en les seves fàbriques de material de guerra. Precisa a conseqüència que les adaptacions de la llei de les 40 hores seran autoritzades solament per a les empreses que, podent produir més, no haurien pogut procurar-se la mà d'obra complementària que els caldria.

El president del Consell renovava aquestes explicacions el divendres vinent: en la reunió plenària que celebrarà el grup parlamentari radical-socialista.

Bem? que els dirigents radical-socialistes s'han manifestat recalcament hostils a tota proposició de convocatòria anticipada de les Cambres en el cas que la formulés la delegació d'esquerres, en la reunió que ha de celebrar-se demà passat a la tarda.